

[Aase Olesen.]

være afgørende for et partis stilling, at man har sendt en sådan rapport til udtalelse hos en organisation. Det ville være rart, hvis partiet selv havde en politisk holdning til de her ting. Det er da klart, at man får præcis det svar, man har fået, når man spørger en organisation. Hvad i alverden havde man ellers ventet?

Der bliver sagt fra kristeligt folkepartis side, at hvis deltagelsen stiger efter det radikale venstres forslag — og det er da så sandelig meningen, meningen er, at den skal være nøjagtig lige stor, hvad enten man har en kommunal tandpleje eller en tandpleje, der bygger på denne dispensationsordning — så vil udgifterne være de samme. Ja, det kan godt være, og vi har ikke på noget tidspunkt argumenteret med, at denne ordning nødvendigvis skulle blive billigere. Det må blive op til kommunerne at afgøre, hvad de vil vælge.

Jeg bliver nødt til at sige, når man igen trækker disse rapporter frem, at jeg nævnte ved første behandling, at efter min mening kan disse rapporter ikke bruges til andet end til at sige, at de nuværende dispensationsordninger ikke har levet op til kravet om samme kvalitet og standard som for den kommunale børnetandpleje. Hvad var der galt? Jo, der var det galt, at man ikke kunne gennemføre den kontrollerende og den opsøgende og den forebyggende indsats i kommunen. Dette arbejde skal efter vores mening udføres i offentlig regie. Det har man nu også erkendt i en række kommuner og er i gang med forsøgsordninger på det område, og det er derfor, vi har stillet vores ændringsforslag, der betyder, at de to former for børnetandpleje nu får lige vilkår, netop hvad angår det kontrollerende, det opsøgende og det forebyggende arbejde.

Hvis kommunerne herefter stadig foretrækker at lade selve tandbehandlingen foretage i private klinikker og af private tandlæger — og det kan der være mange forskellige grunde til at de gør — så kan jeg ikke se, at der skulle være noget argument for, at vi herinde i vores visdom skulle trække en bestemt løsning ned over hovedet på kommunerne.

Jeg kan ikke lade være med i den forbindelse at minde om, hvor mange gange vi har hørt vidunderlige taler fra kristeligt folke-

partis ordfører i denne sag, fru Ritta Ahm, om nærdemokrati og lokal selvbestemmelseret, og hvad ved jeg. Nu har vi altså set her, at der i hvert fald er ét område, kommunerne ikke skal have lov at vurdere selv på, nemlig med hensyn til, hvordan selve tandbehandlingen skal foregå.

Det er klart, at hvis man er overbevist om, at der kun kan udføres ordentligt og hæderligt arbejde af offentligt ansatte i offentlige lokaler, så skal man ikke stemme for vores forslag, og det er klart, at det gør venstre side af denne sal ikke, men jeg kan unægtelig ikke lade være at undre mig over, at det skulle være kristeligt folkepartis holdning.

For god ordens skyld skal jeg gøre opmærksom på, at den revisionsbestemmelse, som ændringsforslaget indeholder, kun gælder denne 4 års dispensationsordning. Den generelle revisionsparagraf om en revision i folketingssamlingen 1977-78, som loven indeholder, har vi ikke ønsket at røre ved i denne sammenhæng. Den er indsat i loven med henblik på småbørnstandplejen, og vi har ikke noget ønske om at omgøre det daværende folketings vedtagelse i så henseende.

Jeg vil godt lige til hr. Ejler Koch sige, at jeg mener derfor, det er urimeligt at tale om, at vi foregriber revisionen i 1977-78. Hvis man ønsker at give kommunerne dispensationsmuligheder, skulle det ske nu, eftersom den dispensationsmulighed, man har haft, udløber ved slutningen af 1977.

Jeg vil ganske tilslutte mig hr. Ejler Kochs henstilling til indenrigsministeren om, at de vejledende regler, der skal udarbejdes, for at amterne kan godkende dispensationsordninger, bliver så gode, at der bliver samme sikkerhed som for den kommunale tandpleje. Det var just det, der var meningen, og jeg kan egentlig slet ikke forstå, at det skulle være nødvendigt at sige det. Stykkerne i § 2 er udformet præcis efter samme læst som den, der vedrører den kommunale børnetandpleje, og det ved hr. Ejler Koch udmærket godt.

Hanne Reintoft (DKP):

Som det allerede blev understreget ved første behandling, kan vi selvfølgelig ikke medvirke ved gennemførelse af venstres forslag. Vi har redegjort for det og har også